

โรมสถาปนาอิมิตันขึ้น—หมายเลขเก้า

การปฏิเสธรากฐาน: ข้อพิพาทเรื่อง 'การถวายนื่องนิตย' และผลลัพธ์ของการปฏิเสธความจริงในคำพยากรณ์ของแอ็ดเวนตีส

Jeff Pippenger
2024-08-21

บัดนี้เรากำลังพิจารณาเส้นคำพยากรณ์แห่งข้อโต้แย้งต่าง ๆ ภายในประวัติศาสตร์ของแอ็ดเวนตีส ซึ่งได้เกิดขึ้นเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่าง ๆ ของกรุงโรม บัดนี้เรากำลังพิจารณาเรื่อง "the daily" ในพระธรรมดาเนียล ข้อโต้แย้งนั้นเป็นตัวแทนของการปฏิเสธรากฐานของแอ็ดเวนตีสม์ การปฏิเสธอำนาจของพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ และการปฏิเสธผู้สื่อสารที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ การปฏิเสธงานของมิลเลอร์ยังเป็นตัวแทนของการปฏิเสธคำสั่งสอนที่ได้ประทานแก่มิลเลอร์โดยทูตสวรรค์จากสวรรค์ ผู้ซึ่งได้นำมิลเลอร์ไปสู่ความเข้าใจในข่าวสารที่เกิดขึ้นจากการเพิ่มพูนของความรู้ เมื่อพระธรรมดาเนียลถูกคลายผนึกในปี 1798.

ผู้ที่ปฏิเสธความจริงซึ่งชี้บ่งถึงอำนาจนั้น (โรมนอกศาสนา) ที่ยับยั้งมิให้อำนาจของสันตะปาปาถูกเปิดเผยออกมาในพระธรรม 2 เธสะโลนิกา ย่อมสำแดงว่าพวกเขาไม่ได้รับความจริง และเพราะการปฏิเสธความรักในความจริงนั้น พวกเขาจึงได้รับคำมูสาและคำมูसानั้นก็นำความลุ่มหลงอย่างแรงกล้ามาสู่พวกเขาในที่สุด คำมูสาเป็นเหตุและความลุ่มหลงอย่างแรงกล้าที่พวกเขาได้รับเป็นผล การขาดความรักในความจริงคือแรงจูงใจของพวกเขา คำมูसानั้นเป็นตัวแทนของการเลือกยอมรับหลักคำสอนพระคัมภีร์แบบพหุนิยม ตรงข้ามกับผู้ที่เชื่อในความจริงสัมบูรณ์ นี่จึงเป็นเหตุว่าทำไมภาพแทนความลุ่มหลงอย่างแรงกล้าของเปาโลในอิสยาห์จึงถูกนำเสนอเป็นความลุ่มหลงหลายประการ มิใช่เพียงความลุ่มหลงประการเดียว อีกจำพวกหนึ่งคือบรรดาผู้ที่รักความจริง ยอมรับหลักตั้งต้นของความจริงสัมบูรณ์ และถูกอิสยาห์ระบุว่าเป็นผู้ที่ตัวสันต่อพระวาระของพระเจ้า

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า ฟาสะวรรค์เป็นบัลลังก์ของเรา และแผ่นดินโลกเป็นแท่นวางเท้าของเรา เรือนอย่างใดเล่าที่พวกเขาจะสร้างถวายแก่เรา? และสถานที่พักของเราอยู่ที่ไหน? เพราะสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นมือของเราได้สร้างขึ้น และสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นก็ได้อุบัติขึ้นแล้ว พระยาห์เวห์ตรัสว่า แต่คนนั้นเราจะเสียดูคือผู้ที่ยากจนและมีจิตใจสำนึกผิด และตัวสันเพราะถ้อยคำของเรา ผู้ที่ฆาวัก็เหมือนกับฆ่าคน ผู้ที่ถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชาก็เหมือนกับตัดคอสุนัข ผู้ที่ถวายธัญบูชาก็เหมือนกับถวายเลือดสุกร ผู้ที่เผาเครื่องหอมก็เหมือนกับกล่าวอวยพรแก่รูปเคารพ เออ พวกเขาได้เลือกทางของตนเอง และจิตวิญญาณของเขาก็มืดในสิ่งน่าสะอิดสะเอียนของตน เราเองก็จะเลือกความลุ่มหลงของพวกเขา และจะนำสิ่งที่เขาหวาดกลัวมาถึงเขา เพราะเมื่อเราเรียก ก็ไม่มีผู้ใดตอบ เมื่อเราพูด เขาก็ไม่ฟัง แต่เขาได้กระทำความชั่วต่อหน้าต่อตาเรา และเลือกสิ่งที่เราไม่พอใจ จงฟังพระวาระของพระยาห์เวห์เกิดเจ้าทั้งหลายผู้ซึ่งตัวสันเพราะพระวาระของพระองค์ ฟิน้องของเจ้าผู้เกลียดชังเจ้า ผู้ขับไล่เจ้าออกไปเพราะเห็นแก่ชื่อของเรา ได้กล่าวว่า "ขอพระยาห์เวห์ทรงรับพระเกียรติ" แต่พระองค์จะทรงปรากฏเพื่อความยินดีของเจ้า และพวกเขาจะต้องอับอาย อิสยาห์ 66:1-5.

บรรดาผู้ที่ตัวสันด้วยความยำเกรงต่อพระวาระของพระเจ้า คือบรรดาผู้ถูกขับไล่ออกจากอิสราเอล ซึ่งในวาระสุดท้ายนั้น คือผู้ที่ถูกนำเสนอไว้เป็นธงสัญญาณ.

และพระองค์จะทรงชูขึ้นสำหรับบรรดาประชาชาติ และจะทรงรวบรวมพวกเขาที่ถูกขับไล่ออกจากอิสราเอล และทรงรวบรวมบรรดาผู้ที่กระจัดกระจายของยูดาห์จากสี่มุมโลก อิสยาห์ 11:12

พระเจ้าทรงชี้ชัดว่า

พระองค์เองคือผู้ทรงสร้างพระนิเวศซึ่งชนชั้นที่กำลังถวายเครื่องบูชาที่เสื่อมทรามอ้างว่าตนได้สร้างขึ้น และพระนิเวศนั้นเองเป็นสิ่งที่พวกเขาหวังใจเมื่อพวกเขาประกาศว่า “นี่แหละพระวิหารของพระยาห์เวห์”

จงยืนอยู่ที่ประตูพระนิเวศของพระยาห์เวห์ และประกาศพระวจนะนี้ที่เห็นว่า จงฟังพระวจนะของพระยาห์เวห์ บรรดาท่านแห่งยูดาห์ทั้งสิ้น ผู้เข้ามาทางประตูเหล่านี้เพื่อนมัสการพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า จงแก้ไขทางทั้งหลายและการกระทำทั้งหลายของเจ้า แล้วเราจะให้เจ้าอาศัยอยู่ในสถานที่นี้ อย่าวางใจในถ้อยคำมุสา โดยกล่าวว่า พระวิหารของพระยาห์เวห์ พระวิหารของพระยาห์เวห์ พระวิหารของพระยาห์เวห์ เป็นสิ่งเหล่านี้ เยเรมีย์ 7:2-4

บรรดาผู้ที่ “วางใจ” ในถ้อยคำเท็จ ล้วนเป็นผู้ที่เชื่อคำมุสา พระนิเวศซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างนั้น ได้ถูกก่อสร้างบนรากฐานซึ่งพระองค์เองก็ได้ทรงวางไว้ด้วย ชนจำพวกที่ปฏิเสธจะตอบเมื่อพระเจ้าทรงเรียกนั้น ได้เลือกทางของตนเองและยินดีในสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งหลาย พวกเขาได้เลือก “ทาง” และ “สิ่งน่าสะอิดสะเอียน” ในรูปพหูพจน์ ทั้งที่เยเรมีย์ได้กล่าวไว้ว่ามีเพียงทางเดียวเท่านั้นที่จะดำเนินอยู่ภายในได้

พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า “จงยืนอยู่ตามหนทางทั้งหลาย และจงมองดู และจงถามถึงมรรคาโบราณ ว่าหนทางอันดีอยู่ที่ไหน แล้วจงดำเนินในทางนั้น และเจ้าทั้งหลายจะพบความสงบพักผ่อนแก่จิตวิญญาณของเจ้า แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘พวกเราจะไม่ดำเนินในทางนั้น’ อีกทั้งเราได้ตั้งยามเฝ้าไว้เหนือพวกเขา กล่าวว่า ‘จงฟังเสียงแตร’ แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘พวกเราจะไม่ฟัง’ เหตุฉะนั้น บรรดาประชาชาติเอ๋ย จงฟัง และชุมนุมชนเอ๋ย จงรู้ว่าอะไรอยู่ท่ามกลางพวกเขา แผ่นดินโลกเอ๋ย จงฟัง ดูเถิด เราจะนำภัยพิบัติมาสู่ชนชาตินี้ คือผลแห่งความคิดของเขาทั้งหลาย เพราะเขาทั้งหลายมิได้ฟังถ้อยคำของเรา และมิได้ฟังธรรมบัญญัติของเรา แต่ได้ปฏิเสธเสีย ไยคำยานจากเขบาจึงมาถึงเรา และอ้อหอมจากแดนไกลจะมีประโยชน์อันใด? เครื่องเผาบูชาของพวกเขาจักไม่เป็นที่ยอมรับแก่เรา และเครื่องสัตวบูชาของพวกเขาจักไม่เป็นที่พอใจแก่เรา” เยเรมีย์ 6:16-20

ในบทที่สิบห้า เยเรมีย์เรียกชุมนุมชนอันชั่วร้ายที่ไม่ยอมฟัง ทั้งที่พวกเขามีหู ว่าเป็น

“ที่ประชุมของคนช่างเยาะเย้ย” ชุมชนชนนี้ได้รับ “ยามเฝ้า”

ทั้งในประวัติของชาวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง และอีกครั้งหนึ่งในประวัติของทูตสวรรค์องค์ที่สาม แต่พวกเขาปฏิเสธที่จะดำเนินในทางอันดี ซึ่งคือทางโบราณ กลับเดินใน “หลายทาง” แทน ด้วยเหตุนี้ อิสยาห์จึงระบุว่าพระเจ้าจะทรงเลือกความลวงอันหลากหลาย

เพราะพวกเขาได้เลือกบรรดาทางที่ลวงอันหลากหลายแทนทางอันสมบูรณ์ของทางโบราณ เช่นเดียวกับในคำพยานของอิสยาห์

การนมัสการของที่ประชุมของคนช่างเยาะเย้ยนั้นเป็นที่พระเจ้าไม่ทรงยอมรับ

ซิสเตอร์ไวท์เชื่อมโยงโดยตรงความลวงอันหลากหลายของอิสยาห์เข้ากับความลวงอย่างแรงกล้าของเปาโล

และเธอร่างเรื่องนี้ไว้ในบริบทของการปฏิเสธความจริงพื้นฐานทั้งหลาย

ซึ่งเป็นรากฐานที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างและทรงกำลังก่อสร้างพระนิเวศของพระองค์บนรากฐานนั้น

“พระองค์ผู้ทรงมองเห็นลึกลงไปใต้เปลือกนอก ผู้ทรงอ่านจิตใจของมนุษย์ทั้งปวง

ตรัสถึงบรรดาผู้ที่ได้รับแสงสว่างอันยิ่งใหญ่ว่า

‘เขาทั้งหลายมิได้ทุกซึ่ใจและตะลึงงันเพราะสภาพทางศีลธรรมและฝ่ายจิตวิญญาณของตน’ แท้จริงแล้ว

เขาทั้งหลายได้เลือกทางของตนเอง และจิตวิญญาณของเขาก็ยินดีในสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนของตน

เราเองก็จะเลือกความลวงของเขาทั้งหลายด้วย และจะนำสิ่งที่เขากลัวมาถึงเขา เพราะเมื่อเราเรียก

ก็ไม่มีผู้ใดตอบ เมื่อเราพูด เขาก็มิได้ฟัง แต่เขาได้กระทำความชั่วต่อหน้าต่อตาเรา

และเลือกสิ่งซึ่งเราไม่พอใจ’ ‘พระเจ้าจะทรงส่งความลุ่มหลงอย่างแรงกล้ามาเหนือเขา

เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เชื่อความเท็จ' เพราะเขาทั้งหลายมิได้รับความรักในความจริงเพื่อจะได้รอด 'แต่กลับยินดีในความอธรรม' อีสยาห์ 66:3, 4; 2 เธสะโลนิกา 2:11, 10, 12."

"พระอาจารย์จากสวรรค์ได้ทรงถามว่า 'จะมีความลงโทษที่รุนแรงยิ่งไปกว่าการหลอกล่อจิตใจด้วยข้ออ้างว่า ท่านกำลังก่อสร้างอยู่บนรากฐานที่ถูกต้อ และพระเจ้าทรงยอมรับกิจการของท่าน ทั้งที่ในความเป็นจริงท่านกำลังดำเนินหลายสิ่งตามนโยบายของโลก และกำลังกระทำบาปต่อพระยาห์เวห์? โอ นี่เป็นการล่อลวงอันใหญ่หลวง เป็นความหลงผิดที่น่าหลงใหล ซึ่งเข้าครอบครองจิตใจ เมื่อมนุษย์ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยรู้จักความจริง เข้าใจผิดว่าสภาพภายนอกของความเป็นพระเจ้าเป็นพระวิญญาณ และฤทธิ์เดชของความเป็นพระเจ้านั้นเอง; เมื่อเขาทั้งหลายสำคัญว่าตนมีและพรั่งพร้อมด้วยทรัพย์สินสมบัติ และไม่ต้องการสิ่งใดเลย ทั้งที่ในความเป็นจริงพวกเขาต้องการทุกสิ่งทุกอย่าง"

"พระเจ้ามิได้ทรงเปลี่ยนแปลงพระทัยตอบบรรดาผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์ ผู้ซึ่งรักษาเสื้อผ้าของตนให้ปราศจากมลทิน แต่หลายคนกำลังร้องว่า 'สันติสุขและความปลอดภัย' ในขณะที่ความพินาศจับปล้นกำลังจะมาถึงพวกเขา เว้นแต่จะมีการกลับใจอย่างแท้จริง เว้นแต่มนุษย์จะจมใจลงด้วยการสารภาพ และรับความจริงตามที่ความจริงนั้นมีอยู่ในพระเยซู พวกเขาจะไม่มัวได้เข้าสวรรค์ เมื่อการชำระให้บริสุทธิ์เกิดขึ้นท่ามกลางพวกเราแล้ว เราจะยังคงอยู่อย่างวางใจเฉยอีกต่อไป พร้อมกับโอ้อวดว่าเรามีและพียบพร้อมด้วยทรัพย์สินสิ่งของ และไม่ต้องการสิ่งใดเลย"

"ผู้ใดเล่าจะกล่าวได้อย่างสัตย์จริงว่า: 'ทองคำของเราได้ถูกลองในไฟแล้ว; เสื้อผ้าของเราไร้มลทินจากโลก'? ข้าพเจ้าเห็นพระอาจารย์ของเราทรงชี้ไปยังอาคารหนึ่งแห่งซึ่งที่เรียกกันว่าความชอบธรรม ครั้นทรงเปลื้องอาคารนั้นออก พระองค์ก็ทรงเผยให้เห็นความโสโครกที่อยู่เบื้องใต้ แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า: 'เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พวกเขาได้ปกปิดความโสโครกและความเน่าเปื่อยแห่งลักษณะนิสัยของตนไว้อย่างเสแสร้งเพียงใด? "นครที่สัตย์ซื่อได้กลายเป็นหญิงแพศยาไปได้อย่างไร!" พระนิเวศของพระบิดาของเราได้กลายเป็นสถานค้าขาย เป็นสถานที่ซึ่งพระสถิตอยู่และพระสิริอันทรงพระเจ้าได้จากไปแล้ว! เพราะเหตุนี้ จึงมีความอ่อนเปลี้ย และกำลังก็ขาดหายไป'" Testimonies, volume 8, 249, 250.

ในข้อความตอนนั้น ที่ชุมนุมของบรรดาผู้เยาะเย้ยของเยเรมีย์ถูกระบุว่าเป็นชาวเลาตีเซีย ผู้ซึ่งเป็นหญิงพรหมจารีโง่เขลา

"สภาพของคริสตจักรซึ่งเป็นตัวแทนโดยหญิงพรหมจารีเขลาทั้งหลาย ก็ถูกกล่าวถึงด้วยว่าเป็นสภาพแบบเลาตีเซียด้วย" Review and Herald, August 19, 1890.

หญิงพรหมจารีโง่เขลาแสดงให้เห็นปรากฏถึงการขาดน้ำมันของตนเมื่อเสียงร้องในยามเที่ยงคืนมาถึง เมื่อพวกนางรับเอาความลงโทษที่สอดคล้องกับทางเลือกก่อนหน้าของตนเองว่าจะดำเนินไปในทางใด ขณะเดียวกันก็ปฏิเสธหนทางโบราณของเยเรมีย์ หนทางโบราณนั้นเป็นที่ซึ่งจะพบการพักสงบและความชื่นบานสดชื่น และการพักสงบกับความชื่นบานสดชื่นนั้นคือฝนปลายฤดู

"ข้าพเจ้าได้รับการชี้ให้เห็นถึงช่วงเวลาเมื่อข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามกำลังจะสิ้นสุดลง ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าได้สถิตอยู่เหนือชนชาติของพระองค์; พวกเขาได้กระทำงานของตนสำเร็จแล้วและได้รับการเตรียมพร้อมสำหรับ โมงยามแห่งการทดลองซึ่งอยู่เบื้องหน้าพวกเขา

พวกเขาได้รับฝนปลายฤดู หรือความชื่นบานสดชื่นจากเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า และคำพยานอันทรงชีวิตนั้น ได้ถูกฟื้นขึ้นอีกครั้ง คำเตือนยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายได้ดังก้องไปทั่วทุกแห่ง และมันได้ปลุกเร้าและกระตุ้นความโกรธของบรรดาชาวแผ่นดินโลกซึ่งไม่ยอมรับข่าวสารนั้น” Early Writings, 279.

ในระหว่างการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเอง

ความหลงผิดอย่างแรงกล้าก็ถูกหลงเหนือหญิงพรหมจารีชาวเลาตีเซียที่โง่เขลา ผู้ซึ่งไม่รักความจริง และด้วยเหตุนี้จึงเลือกเชื่อเรื่องมูสาแทนความจริง การปฏิเสธความจริงนั้นเท่ากับการปฏิเสธพระบัญญัติ เพราะพระบัญญัติของพระเจ้าถูกทำให้เป็นรูปธรรมอยู่ในกฎเกณฑ์เชิงพยากรณ์ของพระองค์

“การทรงสำแดงมิใช่การสร้างหรือการประดิษฐ์สิ่งใหม่ขึ้น แต่เป็นการเผยให้ปรากฏซึ่งสิ่งที่เคยมีอยู่แล้ว ทว่าเป็นสิ่งที่มนุษย์ยังไม่รู้จักจนกว่าจะได้รับการทรงสำแดงนั้น ความจริงอันยิ่งใหญ่และเป็นนิรันดร์ทั้งหลายที่บรรจุอยู่ในข่าวประเสริฐได้รับการทรงสำแดงผ่านการค้นคว้าอย่างพากเพียรและการถ่อมตนของเรา ฉะนั้นพระพักตร์พระเจ้า พระอาจารย์ฝ่ายสวรรค์ทรงนำจิตใจของผู้แสวงหาความจริงด้วยความถ่อมใจ และโดยการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความจริงทั้งหลายแห่งพระวาทะก็เป็นที่ยอมรับแก่เขา และไม่มีหนทางแห่งความรู้ใดที่แน่นอนและทรงประสิทธิภาพยิ่งไปกว่าการได้รับการทรงนำเช่นนี้ พระสัญญาของพระเจ้าช่วยให้รอดคือ ‘เมื่อพระองค์นั้น คือพระวิญญาณแห่งความจริง เสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งสิ้น’ โดยการประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเอง เราจึงได้รับความเข้าใจพระวาทะของพระเจ้า”

ผู้ประพันธ์เพลงสดุดีเขียนไว้ว่า “คนหนุ่มจะชำระทางของตนให้บริสุทธิ์ได้ด้วยสิ่งใด? ก็ด้วยการระวังรักษาตามพระวาทะของพระองค์ ข้าพระองค์ได้แสวงหาพระองค์ด้วยจิตใจของข้าพระองค์ โอ ขออย่าให้ข้าพระองค์หลงไปจากพระบัญญัติของพระองค์... ขอทรงเปิดตาของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะได้เห็นสิ่งอัศจรรย์จากพระธรรมของพระองค์”

“เราทั้งหลายได้รับคำเตือนสติให้แสวงหาความจริงประหนึ่งแสวงหาทรัพย์ที่ซ่อนไว้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดความเข้าใจของผู้แสวงหาความจริงอย่างแท้จริง และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้เขาสามารถเข้าใจความจริงแห่งการสำแดงนั้นได้ นี่คือนิยามที่ผู้ประพันธ์เพลงสดุดีหมายถึงเมื่อทูลขอให้ดวงตาของตนถูกเปิดออก เพื่อจะได้เห็นสิ่งอัศจรรย์จากพระราชบัญญัติ เมื่อจิตวิญญาณกระหายหาความเป็นเลิศทั้งหลายของพระเยซูคริสต์ จิตใจก็จะสามารถเข้าใจสง่าราศีแห่งโลกที่ดีกว่าได้ เราจะเข้าใจความจริงแห่งพระวาทะของพระเจ้าได้ก็ด้วยความช่วยเหลือของพระอาจารย์ฝ่ายพระเจ้าเท่านั้น ในโรงเรียนของพระคริสต์ เราเรียนรู้ที่จะอ่อนสุภาพและถ่อมใจ เพราะได้มีความเข้าใจในความล้ำลึกแห่งความเป็นพระเจ้าให้แก่เรา” Sabbath School Worker, December 1, 1909.

การปฏิเสธข่าวสารหรือวิธีการของฝนปลายฤดู ย่อมเป็นการปฏิเสธธรรมบัญญัติของพระเจ้า เมื่อเยเรมีย์กล่าวว่า “เขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังถ้อยคำของเรา หรือธรรมบัญญัติของเรา แต่ได้ปฏิเสธมันเสีย” เขาก็กำลังเห็นพ้องกับโฮเซยา

ประชากรของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้ เพราะเจ้าปฏิเสธความรู้ เราจึงจะปฏิเสธเจ้าเช่นกัน เพื่อเจ้าจะมีได้เป็นบุตรโอรสของเรา เนื่องด้วยเจ้าได้ลืมนิยามบัญญัติของพระเจ้าของเจ้า เราก็จะลืมนิยามทั้งหลายของเจ้าเช่นกัน โฮเซยา 4:6

ความรู้ซึ่งคนเขลาปฏิเสธนั้น คือการทวิขึ้นของความรู้ ซึ่งดาเนียลระบุว่าเกิดขึ้นในวาระแห่งที่สุดปลาย
ในวาระแห่งที่สุดปลายในปี 1798 และต่อมาอีกครั้งหนึ่งในวาระแห่งที่สุดปลายในปี 1989
ได้มีการทวิขึ้นของความรู้ซึ่งถูกจัดให้เป็นแบบแผนโดยผู้สื่อสารที่พระเจ้าทรงเลือกใช้
ขณะที่พระองค์ทรงวางรากฐานสำหรับคนทั้งสองชั่วอายุซึ่งเป็นคู่ขนานกันนั้น
ความจริงอันเป็นรากฐานเหล่านั้นได้รับการจัดระเบียบตามกฎเกณฑ์บางประการในพระคัมภีร์
ซึ่งถูกเปิดเผยแก่ผู้สื่อสารที่ทรงเลือกไว้ในประวัติศาสตร์ของแต่ละฝ่าย
และความจริงอันเป็นรากฐานเหล่านั้นก็คือ “หนทางโบราณ” ของเยเรมีย์
และเป็นความจริงที่หายที่สุดแล้วเป็นตัวแทนของน้ำมันแห่งข่าวสารที่ยิ่งคืบและข่าวสารเสียงร้องอันดัง
ฝนชุกปลายฤดูทำให้เกิดข่าวสารเสียงร้องที่ยิ่งคืบในประวัติศาสตร์แห่งการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
และภายหลังจากนั้นจึงทำให้เกิดข่าวสารเสียงร้องอันดังในประวัติศาสตร์แห่งการรวบรวมฝูงแกะอีกพวกหนึ่งของ
พระเจ้าซึ่งยังคงอยู่ในบาบิโลน ฝนชุกปลายฤดูเป็นทั้งข่าวสารและวิธีการที่ก่อให้เกิดข่าวสารนั้น
การทวิขึ้นของความรู้ตามดาเนียลเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการทดสอบสามชั้นตอน

และท่านกล่าวว่า “ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของเจ้าเกิด
เพราะถ้อยคำเหล่านี้ถูกปิดไว้และผนึกไว้จนถึงวาระที่สุดปลาย หลายคนจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
ทำให้ขาวสะอาด และถูกทดลอง แต่คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป
และไม่มีผู้ใดในพวกคนอธรรมจะเข้าใจ แต่บรรดาผู้มีปัญญาจะเข้าใจ” ดาเนียล 12:9, 10

คนชั่วของดาเนียลคือหญิงพรหมจารีเขลาของมัทธิว ผู้ซึ่งเลือกจะคงสภาพแบบเลาติเซียของตนไว้
สภาพของพวกเขาส่งประกายให้เห็นในชั้นที่สามของการทดสอบสามประการของดาเนียล
เมื่อทั้งคนมีปัญญาและคนชั่วถูกทดลอง การทดสอบครั้งสุดท้ายเป็นที่ซึ่งการพิพากษาถูกดำเนินการ
และทั้งสองจำพวกสีแดงว่าตนมีน้ำมันหรือไม่

“อุปมาเหล่านี้ยังสอนอีกด้วยว่าจะไม่มีเวลาแห่งการทดลองอีกต่อไปหลังการพิพากษา
เมื่อพระราชกิจแห่งข่าวประเสริฐเสร็จสมบูรณ์แล้ว ก็จะมีการแยกแยะระหว่างคนดีกับคนชั่วเกิดขึ้นโดยทันที
และชะตากรรมนิรันดร์ของแต่ละพวกก็ถูกกำหนดไว้อย่างถาวรตลอดไป” Christ’s Object Lessons,
123.

การสำแดงอุปนิสัยในการทดสอบครั้งที่สามชี้ให้เห็นว่าผู้ที่มีสสารนั้นเป็นชาวเลาติเซียที่โง่เขลา
หรือชาวฟีลาเดลเฟียที่มีปัญญา การทดสอบครั้งสุดท้ายสำเร็จลุล่วงไปพร้อมกับข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู
ซึ่งได้ถูกนำไปปรากฏชัดโดยวิธีการของฝนชุกปลายฤดู การปฏิเสธวิธีการของฝนชุกปลายฤดูย่อมทำให้จิตริ
ญญาณหนึ่งตกอยู่ในฐานะที่ไม่อาจเข้าใจข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู ข่าวสารและวิธีการนั้น
อิสยาห์ได้ระบุว่าเป็นการทดสอบครั้งสุดท้าย

พระองค์จะทรงสอนความรู้แก่ผู้ใด? และจะทรงโปรดให้ผู้ใดเข้าใจคำสั่งสอน? ก็แก่บรรดาผู้ที่หยามนมแล้ว
และถูกพรากจากอกแล้วนั้น เพราะว่าต้องมีข้อบัญญัติซ้อนข้อบัญญัติ ข้อบัญญัติซ้อนข้อบัญญัติ
บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด ที่นี้นิด ที่นั้นหนอย
เพราะพระองค์จะตรัสกับชนชาตินี้ด้วยริมฝีปากตะกุกตะกักและด้วยภาษาอื่น แก่ผู้ซึ่งพระองค์ได้ตรัสว่า
“นี่คือการหยุดพัก ซึ่งด้วยสิ่งนี้ท่านทั้งหลายจะให้ผู้เหน็ดเหนื่อยได้พัก และนี่คือความสดชื่น”
แต่เขาทั้งหลายไม่ยอมฟัง แต่พระวจนะของพระยาห์เวห์กลับเป็นแก่เขาทั้งหลายว่า
ข้อบัญญัติซ้อนข้อบัญญัติ ข้อบัญญัติซ้อนข้อบัญญัติ บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด ที่นี้นิด
ที่นั้นหนอย เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะได้เดินไปและหายหลังล้มลง และแตกหัก และติดบ่วง และถูกจับไป
เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายผู้เป็นคนช่างเยาะเย้ย ผู้ครอบครองชนชาตินี้ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม
จงฟังพระวจนะของพระยาห์เวห์ เพราะท่านทั้งหลายได้กล่าวว่า “เราได้ทำพันธสัญญาไว้กับความตาย
และเราได้ตกลงกันไว้กับแดนผู้ตาย เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านเข้ามา มันจะไม่มาถึงเรา

เพราะเราได้ทำให้ความเท็จเป็นที่ลี้ภัยของเรา และเราได้ซ่อนตัวอยู่ใต้ความมูสา” ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า “ดูเถิด เรารวางศิลาก้อนไว้ในศิโยนเป็นรากฐาน เป็นศิลาที่ผ่านการพิสูจนแล้ว เป็นศิลามุมเอกอันล้ำค่า เป็นรากฐานที่มั่นคง ผู้ที่เชื่อจะไม่รีบร้อน การพิพากษา เราวางไว้ตามแนว และความชอบธรรมตามลูกตั้ง และลูกเห็บจะกวาดล้างที่ลี้ภัยแห่งความเท็จเสีย และน้ำจะท่วมที่ซ่อนนั้น และพันธสัญญาของท่านกับความตายจะถูกเพิกถอน และข้อตกลงของท่านกับแดนผู้ตายจะไม่ตั้งมั่น เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านเข้ามา แล้วท่านทั้งหลายจะถูกมันเหยียบย่ำ” อิสยาห์ 28:9-18

“ภัยพิบัติที่ท่วมท้น” ในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ คือวิกฤตการณ์หมายวันอาทิตย์ที่คืบหน้าไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเริ่มต้นขึ้นที่กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกา

ชาวเลาติเซียที่โง่เขลาและชั่วร้ายเหล่านั้น ซึ่งไม่มี “ความรักในความจริง”

และด้วยเหตุนี้จึงปฏิเสธความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น เชื่อว่า “ภัยพิบัติที่ท่วมท้น” จะ “ไม่มาถึง” พวกเขา

เพราะท่ามกลางเหตุผลอื่น ๆ

พวกเขาเลือกที่จะยอมรับคำจำกัดความอันเป็นเท็จของสัญลักษณ์หนึ่งของโรมในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ ในการกระทำเช่นนั้น

พวกเขาได้สร้างแบบจำลองเชิงพยากรณ์อันเป็นเท็จขึ้นบนรากฐานเชิงพยากรณ์ของตนเอง

รากฐานของพวกเขาถูกสร้างขึ้นบนทราย ซึ่งเป็นตัวแทนของหินก้อนเล็ก ๆ จำนวนมากที่ถูกบดแหลก

ส่วนรากฐานของคนที่ปัญญาถูกสร้างขึ้นบนศิลาเพียงก้อนเดียว

ตามพระคุณของพระเจ้าซึ่งได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้วางรากไว้แล้วดูจนชายช่างผู้มีปัญญา

และผู้อื่นก็ก่อสร้างต่อบนรากนั้น แต่ให้ทุกคนระวังให้ตีว่าเขาจะก่อสร้างบนรากนั้นอย่างไร

เพราะไม่มีผู้ใดสามารถวางรากอื่นได้นอกเหนือจากรากที่ได้วางไว้แล้ว ซึ่งก็คือพระเยซูคริสต์ บัดนี้

หากผู้ใดก่อสร้างบนรากนี้ด้วยทองคำ เงิน อัญมณีล้ำค่า ไม้ หน้่าแห้ง ฟาง

งานของแต่ละคนจะปรากฏให้เห็นอย่างแจ่มชัด เพราะว่าวันนั้นจะสำแดงให้ประจักษ์

เนื่องจากว่าจะถูกเปิดเผยด้วยไฟ และไฟนั้นจะพิสูจนงานของแต่ละคนว่าเป็นชนิดใด 1 โครินธ์ 3:10-13

รากฐานอันเทียมเท็จถูกนำมาเปรียบเทียบกับรากฐานอันแท้จริง ซึ่งคือพระคริสต์เยซู—พระศิลา

รากฐานที่แท้จริงหรือที่เทียมเท็จนั้นจะถูกเปิดเผยให้ประจักษ์ในบทสรุปแห่งการทดสอบสามประการของดาเนียล

มัน “ถูกเปิดเผยด้วยไฟ”—คือไฟแห่งผู้ทรงเป็นทูตสื่อสารแห่งพันธสัญญา

ผู้ซึ่งจะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างฉับพลัน

แล้วชนชั้นหนึ่งก็ถูกสำแดงว่าได้ทำพันธสัญญากับความตาย

และอีกชนชั้นหนึ่งก็ถูกสำแดงว่าได้ทำพันธสัญญาแห่งชีวิต

ดูเถิด เราส่งผู้สื่อสารของเราไป และเขาจะจัดเตรียมทางไว้ต่อหน้าเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้า

ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายแสวงหา จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน คือผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา

ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายชื่นชมยินดี ดูเถิด ท่านจะเสด็จมา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้

แต่ผู้ใดเล่าจะทนอยู่ได้ในวันแห่งการเสด็จมาของท่าน? และผู้ใดจะยืนหยัดอยู่ได้เมื่อท่านทรงปรากฏ?

เพราะท่านทรงเป็นเหมือนไฟของผู้ถูกลง และเหมือนสปูของช่างฟอกผ้า

และท่านจะประทับนั่งตั้งผู้ถูกลงและผู้ชำระเงินให้บริสุทธิ์ และท่านจะทรงชำระบรรดาบุตรแห่งเลวี

และทรงถูกลงพวกเขาตั้งทองคำและเงิน

เพื่อว่าพวกเขาจะถวายเครื่องบูชาแด่พระยาห์เวห์ด้วยความชอบธรรม

แล้วเครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยแด่พระยาห์เวห์ ดังเช่นในสมัยโบราณ

และดังเช่นในปีเดือนก่อน ๆ และเราจะเข้ามาใกล้พวกเจ้าเพื่อพิพากษา

และเราจะเป้นพยานอย่างฉับไวเพื่อต่อต้านพวกหมอผี และต่อต้านพวกเล่นชู้ และต่อต้านพวกสภเท็จ

และต่อต้านบรรดาผู้ที่บีบบังคับลูกจ้างในเรื่องค่าจ้างของเขา ทั้งหญิงม่ายและลูกกำพร้า

และผู้พิพากษาคนต่างด้าวให้พ้นจากสิทธิของเขา และไม่ยาเกรงเรา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้ มาลาคีย์ 3:1-5.

ทูตแห่งพันธสัญญาเสด็จเข้ามาใกล้เพื่อพิพากษาเมื่อกระบวนการทดสอบของดาเนียลมาถึงการทดสอบขั้นที่สาม และทั้งบรรดาคนมีปัญญากับคนอธรรมต่างก็ถูกทดลอง กระบวนการทดสอบสามขั้นของดาเนียลเริ่มต้นขึ้นในวาระแห่งอวสาน เมื่อหนังสือดาเนียลถูกเปิดผนึกและความรู้ทวีขึ้น การทวีขึ้นของความรู้นั้นได้รับความกระจ่างผ่านทางงานของทูตผู้ทรงเลือกสรรผู้เปาเปโตร ทูตผู้นั้นมาลาคีย์กล่าวถึงว่าเป็น "ทูต" ผู้ "เตรียมทาง" ไว้ต่อพระพักตร์ ก่อนการเสด็จมาของทูตแห่งพันธสัญญา ผู้ทรงสำแดงด้วยไฟว่าใครได้เข้าสู่พันธสัญญากับพระองค์ หรือใครได้เลือกหาพันธสัญญากับความตาย ในประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์ พระคริสต์เสด็จมาอย่างพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลันในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ซึ่งเป็นหลักหมายที่เป็นภาพลวงหน้าของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงโดยเร็ว

"การเสด็จมาของพระคริสต์ในฐานะมหาบุโรหิตของเราเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด เพื่อการชำระสถานนมัสการ ดังที่ปรากฏในดาเนียล 8:14; การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ไปยังองค์ผู้ซบถร้าย ตามที่เสนอไว้ในดาเนียล 7:13; และการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปยังพระวิหารของพระองค์ ตามที่มาลาคีย์ได้พยากรณ์ไว้ ล้วนเป็นคำพรรณนาถึงเหตุการณ์เดียวกัน; และเหตุการณ์นี้ยังได้รับการแทนภาพด้วยการมาของเจ้าบ่าวสูงงามมงคลสมรส ดังที่พระคริสต์ทรงบรรยายไว้ในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ในมัทธิว 25" The Great Controversy, 426.

บททดสอบสุดท้ายในสามประการของดาเนียลเกิดขึ้นในกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า เมื่อทูตแห่งพันธสัญญาเสด็จมาเพื่อทรงเปิดเผยด้วยไฟว่า ผู้ใดได้ทำพันธสัญญากับชีวิตหรือกับความตาย ทั้งหมดนี้ถูกวางไว้ในบริบทของชนเลวี เมื่อมาลาคีย์บรรยายถึงหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาและที่โง่เขลาของมัทธิว ซึ่งก็คือชาวเลดีเซียและชาวฟีลาเดลเฟียของยอห์น และคนมีปัญญากับคนอธรรมของดาเนียล ทั้งสองกลุ่มถูกทดสอบด้วยไฟ แล้วจากนั้นจึงสำแดงว่า ผู้ใดเป็น หรือผู้ใดมิได้เป็น ชนเลวี.

พวกเลวีเป็นสัญลักษณ์ของบรรดาผู้ที่ยืนหยัดอย่างซื่อสัตย์ในกบฏสองครั้งแห่งลูกวัวทองคำ กบฏครั้งแรกคือกบฏของอาโรน และครั้งที่สองคือกบฏของเยโรโบอัม ในภาพทั้งสองนี้ พวกเลวีเป็นตัวแทนของผู้สัตย์ซื่อ และทั้งสองภาพนี้เป็นพยานสองปากถึงความซื่อสัตย์ของกลุ่มหนึ่งซึ่งมีพวกเลวีเป็นตัวแทน กฎหมายวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึง อาโรนได้ทำลูกวัวทองคำขึ้น ทองคำเป็นสัญลักษณ์ของบาบิโลน และลูกวัวเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้าย แล้วเขาก็กำหนดเทศกาลขึ้น และประชาชนที่โง่เขลา ก็เดินร่าอย่างเปลือยกายรอบลูกวัวนั้น กบฏทั้งหมดของพวกเขาดังอยู่บนพื้นฐานและได้รับแรงจูงใจจากการปฏิเสธโมเสส ผู้สื่อสารที่ทรงเลือกไว้

โมเสสจึงกล่าวแก่อาโรนว่า "ชนชาตินี้ได้กระทำอะไรแก่ท่าน ท่านจึงได้นำบาปอันใหญ่หลวงเช่นนี้มาสู่พวกเขา?" อาโรนจึงตอบว่า "ขออย่าให้นายของข้าพเจ้าโกรธเลย ท่านยอมรู้จักชนชาตินี้ว่าเขามุ่งอยู่ในความชั่ว เพราะพวกเขาได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า 'จงสร้างพระให้พวกเรา ซึ่งจะนำหน้าเราไป เพราะโมเสสคนนี้ ผู้ที่ได้นำพวกเราขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์นั้น เราไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นแก่เขา' ข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า 'ผู้ใดมีทองคำก็ให้ถอดออกมา' เขาทั้งหลายก็ให้แก่ข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าก็โยนมันเข้าไปในไฟ และลูกวัวตัวนี้ก็ออกมา" และเมื่อโมเสสเห็นว่าประชาชนนั้นเปลือยเปล่าอยู่ (เพราะอาโรนได้ทำให้เขาเปลือยเปล่าจนเป็นที่อับอายท่ามกลางศัตรูของเขา) โมเสสจึงยืนอยู่ที่ประตูค่าย

และกล่าวว่า “ผู้ใดอยู่ฝ่ายพระยาห์เวห์ จงมาหาข้าพเจ้า”
บรรดาบุตรทั้งหลายของเลวีก็มาชุมนุมกันเข้าหาท่าน และท่านกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า
“พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ‘ให้ทุกคนเหน็ดเบาไว้ที่ข้างของตน
แล้วจงเข้าออกจากประตูหนึ่งไปอีกประตูหนึ่งทั่วทั้งค่าย และฆ่าพี่น้องของตนทุกคน ฆ่าเพื่อนของตนทุกคน
และฆ่าเพื่อนบ้านของตนทุกคน’” บรรดาบุตรของเลวีก็ได้กระทำตามถ้อยคำของโมเสส
และในวันนั้นมีประชาชนล้มตายประมาณสามพันคน อพยพ 32:21-28

บรรดาผู้ที่เต็นรัคือชาวเลาดีเซีย ผู้ซึ่งสำแดง “ความอับอายแห่งความเปลือยเปล่าของตน”
ซึ่งเป็นคำเตือนของภัยพิบัติประการที่หก เป็นคำเตือนถึงความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจอย่างถูกต้องถึงองค์ประกอบ
สามประการของโรมสมัยใหม่ในฐานะพยานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ
คำเตือนนั้นขัดแย้งอย่างรุนแรงกับการตีความส่วนตัวของ Uriah Smith
ซึ่งได้ทำลายความจริงทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับภัยพิบัติประการที่หกและอารมาเกิดดอน

บรรดาผู้ที่สำแดงสภาพแบบเลาดีเซียของตนได้ปฏิเสธสิทธิอำนาจของผู้สื่อสารที่ทรงเลือกไว้
และได้สำแดงความเข้าใจอันสับสนเช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่เลือกจะระบุสัญลักษณ์ฝ่ายซาตานของ
“การถวายเป็นนิตย์” ว่าเป็นสัญลักษณ์อันชอบธรรมแห่งพันธกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการสวรรค์
พวกเขาอ้างว่าการช่วยกู้ของตนมาจากพระเจ้าในเชิงสัญลักษณ์
แต่พระเจ้าซึ่งพวกเขาเลือกนมัสการนั้นเป็นสัญลักษณ์ของพระแห่งอียิปต์
และอียิปต์ก็เป็นสัญลักษณ์ของพญามังกร เช่นเดียวกับแอ็ดเวนติสต์แบบเลาดีเซีย
พวกเขาปฏิเสธความจริงที่ว่า “การถวายเป็นนิตย์” เป็นสัญลักษณ์ของโรมนอกศาสนา คือพญามังกร
และกลับระบุสัญลักษณ์ฝ่ายซาตานนั้นว่าเป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์

บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงตั้งหน้าต่อสูฟ้าโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา
และกล่าวโทษอียิปต์ทั้งสิ้น จงพูดและกล่าวว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด
เราเป็นปฏิปักษ์ต่อเจ้า ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ เจ้ามังกรใหญ่ที่นอนอยู่ท่ามกลางลำน้ำทั้งหลายของตน
ผู้ซึ่งกล่าวว่า แม่น้ำของข้าเป็นของข้าเอง และข้าได้สร้างมันไว้เพื่อตัวข้าเอง เอเสเคียล 29:2, 3

พวกกบฏของอาโรนเชื่อคำสาปที่ว่า สัญลักษณ์ของพยานาค ซึ่งถูกแทนด้วยลูกวัวทองคำนั้น
เป็นพระเจ้าที่ได้ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากความเป็นทาสแห่งอียิปต์
ลัทธิแอ็ดเวนติสต์แบบเลาดีเซียเชื่อคำสาปที่ว่า สัญลักษณ์ของโรมนอกศาสนา (พยานาค) ซึ่งถูกแทนด้วย
“เครื่องบูชาประจำวัน” เป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์
ผู้ซึ่งพระราชกิจของพระองค์คือการช่วยมนุษย์ให้พ้นจากความเป็นทาสของบาป
ในพันธกิจของพระองค์ในสถานนมัสการบนสวรรค์ พวกเขายังได้ปฏิเสธผู้สื่อสารที่ทรงเลือกไว้ด้วย
เช่นเดียวกับที่ลัทธิแอ็ดเวนติสต์แบบเลาดีเซียได้กระทำในการโต้เถียงเรื่องสัญลักษณ์ของ
“เครื่องบูชาประจำวัน” นั้น.

ในคนรุ่นแรก (1844 ถึง 1888) ของแอ็ดเวนติสต์แห่งเลาดีเซีย
พวกเขาได้ปฏิเสธงานของมิลเลอร์ในการระบุเจ็ดกาลเวลา ในคนรุ่นที่สอง (1888 ถึง 1919)
พวกเขาได้เริ่มกระบวนการปฏิเสธความจริงเรื่อง “เครื่องบูชาประจำวัน” ในคนรุ่นที่สาม (1919 ถึง 1957)
พวกเขาได้ทวนกลับไปสู่ความเข้าใจของโปรเตสแตนต์นอกรีตที่ว่า “โอรแห่งชนชาติของเจ้า” คืออันติโอคัส
เอพิฟานีส เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 พวกเขาได้ปฏิเสธบทบาทของอิสลามในคำพยากรณ์พระคัมภีร์
เมื่อภัยพิบัติประการที่สามมาถึงในวันนั้น ความจริงทั้งสี่ประการนั้นล้วนได้รับการอ้างไว้โดยมิลเลอร์
และถูกแทนไว้บนแผ่นจารึกสองแผ่นของฮาบากุก
และแต่ละประการล้วนเป็นความจริงพื้นฐานที่สืบเนื่องมาจากงานของมิลเลอร์ ผู้ซึ่งซิสเตอร์ไวท์เรียกว่า
“ผู้ที่ทรงเลือกไว้”

การกบฏของเยโรโบอัมเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่แรกเริ่มของอาณาจักรฟายเหนือ ซึ่งประกอบด้วยสิบเผ่าที่ตั้งเยโรโบอัมให้เป็นกษัตริย์องค์แรกของตน เยโรโบอัมได้สร้างลูกวัวทองคำสองตัว และตั้งไว้ที่เบธเอล ซึ่งมีความหมายว่า พระนิเวศของพระเจ้า และอีกตัวหนึ่งที่ดาน ซึ่งมีความหมายว่า การพิพากษา เบธเอลและดานเมื่อรวมกันแล้วเป็นภาพแทนของการผสมผสานระหว่างคริสตจักร (เบธเอล) และรัฐ (ดาน) และเช่นเดียวกับการกบฏของอาโรน ลูกวัวเหล่านั้นทำด้วยทองคำ อันเป็นสัญลักษณ์ของบาบิโลน และทั้งสองก็เป็นรูปเคารพของสัตว์ร้าย เช่นเดียวกับอาโรน เยโรโบอัมได้ทรงตั้งเทศกาลประจำปีขึ้น และประกาศว่าลูกวัวเหล่านั้นเป็นพระที่นำประชากรของพระเจ้าออกจากอียิปต์

และเยโรโบอัมกล่าวในใจของตนว่า บัดนี้ราชอาณาจักรจะกลับไปสุราวงศ์ของดาวิดเสียแล้ว ถ้าประชาชนนี้ขึ้นไปถวายเครื่องบูชาในพระนิเวศของพระยาห์เวห์ที่เยรูซาเล็ม ใจของประชาชนนี้จะหันกลับไปหานายของเขา คือเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ แล้วเขาทั้งหลายจะฆ่าเราเสีย และกลับไปหาเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์อีก เพราะฉะนั้นกษัตริย์จึงทรงปรึกษากัน แล้วทรงสร้างลูกวัวทองคำสองตัว และตรัสแก่ประชาชนว่า การขึ้นไปยังเยรูซาเล็มนั้นเป็นภาระแก่พวกท่านเกินไป ดูเถิด โอ อิสราเอล นี่คือพระของท่านทั้งหลาย ผู้ซึ่งนำท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ แล้วพระองค์ทรงตั้งตัวหนึ่งไว้ที่เบธเอล และอีกตัวหนึ่งทรงตั้งไว้ที่ดาน และสิ่งนี้ได้กลายเป็นบาป เพราะประชาชนได้ไปนมัสการที่หน้ารูปนั้น ไกลไปจนถึงดาน และพระองค์ทรงสร้างสถานบูชาบนที่สูง และทรงแต่งตั้งปุโรหิตจากคนสามัญต่ำต้อยที่สุด ซึ่งมีได้เป็นบุตรหลานของเลวี และเยโรโบอัมทรงกำหนดเทศกาลหนึ่งในเดือนที่แปด ในวันที่สิบห้าของเดือน ให้เหมือนเทศกาลที่มีอยู่ในยูดาห์ และพระองค์ทรงถวายบนแท่นบูชา พระองค์ได้ทรงกระทำเช่นนั้นที่เบธเอล คือทรงถวายบูชาแก่ลูกวัวที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น และพระองค์ทรงแต่งตั้งไว้ที่เบธเอลซึ่งบรรดาปุโรหิตแห่งปูชนียสถานบนที่สูงที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น ดังนั้นพระองค์จึงทรงถวายบนแท่นบูชาซึ่งพระองค์ทรงสร้างขึ้นที่เบธเอลในวันที่สิบห้าของเดือนที่แปด คือในเดือนซึ่งพระองค์ทรงคิดขึ้นจากใจของพระองค์เอง และทรงกำหนดเทศกาลหนึ่งแก่บรรดาชนอิสราเอล และพระองค์ทรงถวายบนแท่นบูชาและทรงเผาเครื่องหอม 1 พงศกษัตริย์ 12:26-33

เยโรโบอัม "ได้ประดิษฐ์ขึ้นในใจของตนเอง" ซึ่งเป็นภาพแทนของงานของ Uriah Smith ในการนำเอา "การตีความส่วนตัว" เข้ามาใช้เพื่อสร้างแบบจำลองเชิงพยากรณ์ของเขา เยโรโบอัมได้ดำเนินตามแบบอย่างของอาโรน และโดยเหตุนี้จึงได้บิดเบือนเทพเจ้าแห่งอียิปต์ให้เสมือนเป็นพระเจ้าที่แท้จริง เทพเจ้าที่ทั้งอาโรนและเยโรโบอัม ได้จัดทำขึ้นนั้นตั้งอยู่บนการนำสัญลักษณ์แห่งธรรมชาติสองด้านของโรมมาใช้ผิด โดยใช้เป็นสัญลักษณ์ของศิลปะแห่งรัฐและศิลปะแห่งศาสนจักร อาโรนและเยโรโบอัมต่างก็กำลังซีไปยังรูปเคารพของอำนาจพญามาร ด้วยสัญลักษณ์ของรูปของสัตว์ร้าย ดังนั้น ประวัติศาสตร์ศกตีสหิทธิ์แห่งการกบฏทั้งสองเรื่องนั้นจึงเป็นภาพแทนของการทดสอบยิ่งใหญ่ของประชากรของพระเจ้า ซึ่งโดยการทดสอบนั้นชะตากรรมนิรันดรของพวกเขาจะถูกตัดสิน และตามที่พระวิญญาณแห่งการตลใจได้กล่าวไว้ การทดสอบนั้นก็คือการทดสอบเรื่องการก่อรูปของรูปของสัตว์ร้าย.

ข้อโต้แย้งแรกเกี่ยวกับสัญลักษณ์ที่ว่าโรมคือ "คนปล้นแห่งชนชาติของเจ้า" ซึ่งได้ถูกบรรจุลงในแผนภูมิของผู้บุกเบิกปี 1843 นั้น อ้างว่าอันโทโอคัส เอพิฟานีสคือผู้ปล้น แทนข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ปล้นนั้นคือโรม ข้อโต้แย้งแรกนั้นเป็นภาพแทนของข้อโต้แย้งสุดท้ายเกี่ยวกับการที่ "คนปล้นแห่งชนชาติของเจ้า" คือโรม ซึ่งบัดนี้มีการโต้แย้งกันว่า สหรัฐอเมริกาคือผู้ปล้น มิใช่โรม อย่างไรก็ตาม อันโทโอคัสเป็นสัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกาในข้อสิบถึงสิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ดังนั้น

คำสาในตอนต้นและคำสาในตอนปลายเกี่ยวกับการที่ผู้ใดเป็นผู้ถูกแทนไว้ นั้นจึงเหมือนกันทุกประการ

ความมิดมนและความสับสนเกี่ยวกับสิ่งอื่นที่โศกข์เป็นตัวแทนในวาระสุดท้าย

ก่อให้เกิดความสับสนเกี่ยวกับรูปเคารพของสัตว์ร้าย ดังเช่นที่ได้เกิดขึ้นในการกบฏของอาโรนและเยโรโบอัม ความสับสนเกี่ยวกับรูปเคารพของสัตว์ร้ายกำลังเกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกันกับการทดสอบครั้งใหญ่สำหรับประชากรของพระเจ้าคือการก่อตัวขึ้นของรูปเคารพของสัตว์ร้าย

“องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าอย่างชัดเจนว่า

รูปเคารพของสัตว์ร้ายจะถูกตั้งขึ้นก่อนที่ระยะเวลาแห่งพระภรรณาสิ้นสุดลง;

เพราะสิ่งนี้จะเป็บบททดสอบยิ่งใหญ่สำหรับประชากรของพระเจ้า

โดยที่ชะตากรรมนิรันดร์ของพวกเขาจะถูกตัดสิน

ตำแหน่งของท่านเต็มไปด้วยความขัดแย้งกันเองอย่างสับสนยิ่ง จนมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะถูกหลอกลวง”

“ในวิวรณ์ บทที่ 13 หัวข้อนี้ได้ถูกนำเสนอไว้อย่างชัดเจน; [วิวรณ์ 13:11-17, อ้างอิง].”

“นี่คือบททดสอบที่ประชากรของพระเจ้าจำต้องเผชิญก่อนที่พวกเขาจะได้รับการประทับตรา

ทุกคนที่พิศวงในความจงรักภักดีต่อพระเจ้าโดยการรักษาพระบัญญัติของพระองค์

และปฏิเสธที่จะยอมรับวันสะบาโตปลอม จะเข้าสังกตภายใต้ธงขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าพระยะโฮวาห์

และจะได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผู้ที่ละทิ้งความจริงซึ่งมีต้นกำเนิดจากสวรรค์

และยอมรับวันสะบาโตวันอาทิตย์ จะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย” Manuscript Releases, เล่ม 15,

หน้า 15.

เมื่อซิสเตอร์ไวท์รับรองทัศนคติของมิลเลอร์ที่ว่า “เครื่องบูชาประจำวัน” เป็นสัญลักษณ์แทนโรมนอกรีต

นางได้กล่าวว่า นับตั้งแต่ปี 1844 เป็นต้นมา ได้มี “ทัศนคติอื่น ๆ” ในรูปพหูพจน์ถูกยึดถือ ซึ่งก่อให้เกิด

“ความมิดมนและความสับสน” ความสับสนที่เกิดจากทัศนคติอันผิดเกี่ยวกับ “เครื่องบูชาประจำวัน”

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของโรมนอกรีต ในฐานะ “พวกโจรแห่งชนชาติของเจ้า”

ย่อมก่อให้เกิดความสับสนและความมิดมนเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างโรมกับรูปเคารพของโรม.

การโต้เถียงครั้งแรกและครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับสัญลักษณ์หนึ่งของกรุงโรมได้เกิดขึ้นระหว่างชนชาติแห่งพันธสัญญา
ญาเดิมที่กำลังถูกละเลยผ่านพ้นไป

กับชนชาติที่ในเวลานั้นกำลังก้าวขึ้นเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาใหม่ของพระเจ้า

การโต้เถียงนั้นรวมถึงการไม่ยอมอยู่ใต้บังคับแห่งกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ที่เป็นที่ยอมรับ เพราะคำว่า “also”

ในข้อสิบสี่นั้น ถูกพวกโปรเตสแตนต์ปฏิเสธ

ด้วยเหตุนี้จึงอ้างว่าพวกโจรต้องเป็นอำนาจเดียวกันกับที่ถูกแทนไว้ในข้อก่อนหน้านั้น

นั่นเป็นการบิดเบือนพระคัมภีร์เมื่ออันติโศกข์ถูกบังคับให้เป็น “พวกโจร” นั่นเป็นการตีความโดยพลการ

เพราะคำสอนเท็จใด ๆ ที่ขัดแย้งกับความจริงย่อมเป็นการตีความโดยพลการ

ตัวข้อขัดแย้งนั่นเองได้กลายเป็นความจริงพื้นฐานประการหนึ่ง เพราะได้ถูกบันทึกไว้บนแผนภูมิผู้บุกเบิกปี

1843 การรับรองแผนภูมินั้นโดยการตั้งใจได้ยืนยันและรับรองว่า “พวกโจร” เป็นสัญลักษณ์ของโรม

และได้ขยายให้เห็นความสำคัญอันร้ายแรงของความจริงนั้น

เพราะการปฏิเสธหลักคำสอนนี้ก็คือการปฏิเสธทั้งรากฐานและสิทธิอำนาจของพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์.

ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ “คนปล้นแห่งชนชาติของเจ้า” ซึ่งเป็นตัวแทนของกรุงโรม

เมื่อนำมาประกอบเข้ากับแบบจำลองเชิงพยากรณ์ที่ทูตสวรรค์ได้มอบแก่ William Miller

ก็ยิ่งสอดคล้องกับแบบจำลองเชิงพยากรณ์ที่เขาได้เข้าใจและนำเสนอ กล่าวคือ

โรมนอกรีตและโรมของสันตะปาปาเป็นรากฐานของการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์ทั้งหมดของเขา

การตีความส่วนตัวของอูโรยาห์ สมิธ

ซึ่งระบุว่ากษัตริย์ฝายเหนือในข้อที่สามสิบหกของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดคือประเทศฝรั่งเศส และต่อมาในข้อที่สี่สิบคือประเทศตุรกีนั้น ประกอบด้วยการระบุผิดสองครั้งเกี่ยวกับกษัตริย์ฝายเหนือ การที่สมิธปฏิเสธรากฐานในปี 1863

ได้ก่อให้เกิดความมึนงงซึ่งทำให้เขาไม่อาจมองเห็นกฎพื้นฐานที่สุดประการหนึ่งของคำพยากรณ์ กล่าวคือ ในช่วงเวลาใกล้เคียงกับสมัยของพระคริสต์นั้น คำพยากรณ์ได้แสดงภาพหน่วยงานฝายจิตวิญญาณสมัยใหม่ซึ่งมีหน่วยงานตามตัวอักษรในสมัยโบราณเป็นแบบอย่าง เปาโลได้สอนความจริงข้อนี้ไว้อย่างชัดเจน เมื่อท่านระบุว่าสิ่งทีมาก่อนคือสิ่งตามตัวอักษร และภายหลังจึงเป็นสิ่งฝายจิตวิญญาณ

แต่ว่าสิ่งซึ่งเป็นฝายจิตวิญญาณนั้นมีได้มาก่อน หากว่าสิ่งซึ่งเป็นฝายธรรมชาติมาก่อน และภายหลังจึงเป็นสิ่งซึ่งเป็นฝายจิตวิญญาณ 1 โครินธ์ 15:46

สมิธเป็นชนชาติแห่งพันธสัญญา

ผู้ซึ่งได้เข้ามาแทนที่นิกายโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมจากความเชื่อในฐานะประชากรของพระเจ้า แต่เขาได้สนับสนุนการกบฏของพวกเขาเมื่อเขาปฏิเสธช่วงเวลาเจ็ดวาระ และนำเสนอแผนภูมิของเขาในปี 1863 การประยุกต์ใช้คำอธิบายส่วนตัวของเขาทำให้เกิดความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับอาร์มาเกตดอนในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบหก ซึ่งเป็นอีกบททดสอบหนึ่งเกี่ยวกับความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องกรุงโรม.

ในข้อพิพาทครั้งแรกเกี่ยวกับโจรทั้งหลาย สมิธเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จตามคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นในครั้งแรก ดังนั้น ด้วยทัศนคติส่วนตัวของเขาเกี่ยวกับกษัตริย์ฝายเหนือ เขาจึงเป็นตัวแทนของประชากรแห่งพันธสัญญากลุ่มหนึ่งซึ่งกำลังถูกผ่านเลยไประหว่างปี 1856 และ 1863 ขณะที่พวกเขากลายเป็นคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์แห่งเลาดีเซีย ดังเช่นในกรณีของพวกโปรเตสแตนต์ในข้อพิพาทเรื่องโจรทั้งหลาย สมิธได้ละเลยสิทธิอำนาจทางไวยากรณ์ของข้อความตอนนั้น ซึ่งเขาได้บิดเบือนด้วยการตีความส่วนตัวของตน เพราะในทางไวยากรณ์แล้ว กษัตริย์ฝายเหนือตั้งแต่ข้อที่สามสิบเอ็ดถึงข้อที่สี่สิบห้า นั้น เป็นและเป็นได้เพียงอำนาจของสันตะปาปาเท่านั้น

พร้อมกับข้อขัดแย้งเรื่อง "เครื่องบูชาประจำวัน" คำมูสาจึงถูกนำเข้ามาในประวัติศาสตร์แอดเวนติสต์โดยวิลลี ไวต์ และ เอ. จี. แดเนียลส์ เพื่อคำจูนทัศนคติโปรเตสแตนต์แบบเดิมที่ว่า "เครื่องบูชาประจำวัน" เป็นสัญลักษณ์แทนพันธกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการ ประวัติศาสตร์เฉพาะเรื่องนั้นได้รับการระบุไว้แล้วในตารางของฮาบากุก แต่ควรสังเกตพยานเท็จที่สัมพันธ์อยู่กับการส่งเสริมและการสถาปนาทัศนคติที่ไม่ถูกต้องนั้น เพราะความเข้าใจที่ถูกต้องได้รับการตระหนักโดยมิลเลอร์ในพระธรรม 2 เอสะโลนิกา ซึ่งประเด็นอยู่ที่ความแตกต่างระหว่างผู้ที่รักความจริงกับผู้ที่เชื่อคำมูสา

ข้อพิพาทเรื่อง "เครื่องบูชาประจำวัน" เพิ่มพูนความเข้าใจแบบบรรทัดต่อบรรทัดว่า ข้อพิพาทสุดท้ายเกี่ยวกับกรุงโรมเกิดขึ้นในช่วงเวลาแห่งการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ออกมา ขณะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังถูกหลงมาจากเบื้องบน อำนาจหนึ่งจากเบื้องล่างกำลังลุกขึ้นและเข้าครอบครองบรรดาผู้ที่ยอมรับมันว่าเป็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ทั้งที่แท้จริงแล้วมันเป็นความลวงอันร้ายแรง

"มหาอำนาจใหญ่สองฝายที่ขัดแย้งกันกำลังทำงานอยู่ ฝายหนึ่งมาจากเบื้องล่าง อีกฝายหนึ่งมาจากเบื้องบน มนุษย์ทุกคนอยู่ภายใต้อิทธิพลอันลึกลับของฝายใดฝายหนึ่ง และการกระทำของเขาจะเผยให้เห็นลักษณะของแรงดลใจที่การกระทำนั้นเกิดออกมา ผู้ที่รวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์จะทำงานตามแนวทางของพระคริสต์เสมอ

ส่วนผู้ที่อยู่ในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับซาตานจะทำงานภายใต้แรงดลใจของผู้นำของตน ซึ่งต่อต้านฤทธิ์เดชและการทรงงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เจตจำนงของมนุษย์ยังคงถูกปล่อยไว้ให้เป็นอิสระในการกระทำ และโดยการกระทำนั้นเองจึงเป็นที่เปิดเผยว่า วิญญาณใดกำลังเคลื่อนไหวเหนือจิตใจ “เจ้าทั้งหลายจะรู้จักเขาได้เพราะผลของเขา” The 1888 Materials, 1508.

ความแตกต่างเชิงพยากรณ์ในข้อพิพาทเรื่อง “เครื่องบูชาประจำวัน”

คือการระบุสัญลักษณ์ของพยานาคว่าเป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์ ผู้ที่ปฏิเสธความจริงนี้

ก็ยอมกำลังปฏิเสธบทบาทของมิลเลอร์ผู้ซึ่งค้นพบความจริงนี้ด้วย

และในการกระทำนั้นพวกเขากำลังปฏิเสธพระวิญญาณบริสุทธิ์และกระทำบาปซึ่งจะทรงภัยให้ไม่ได้

ในบทความถัดไป เราจะยกประเด็นข้อโต้แย้งเกี่ยวกับกรุงโรมซึ่งเกิดขึ้นไม่นานหลังจากวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ขึ้นมาพิจารณา

“เรากำลังมีชีวิตอยู่ในยุคสมัยที่ชีวิตมีค่าที่สุดและน่าสนใจที่สุด วาระสุดท้ายของสรรพสิ่งอยู่ใกล้แล้ว เหตุการณ์อันน่าตื่นตะลึงจะคลี่คลายปรากฏต่อหน้าเราอย่างต่อเนื่อง เพราะมีอำนาจที่มองไม่เห็นกำลังทำงานอยู่ สำแดงกิจกรรมอันเข้มข้น อำนาจแห่งความมืดจากเบื้องล่างกำลังเคลื่อนไหวเหนือบรรดามนุษย์ผู้เป็นเครื่องมือ และคนชั่วก็กำลังร่วมมือกับทูตสวรรค์ชั่วเพื่อต่อสู้กับพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซู ขณะเดียวกันนั้น อำนาจจากเบื้องบนก็กำลังเคลื่อนไหวเหนือผู้ที่ยอมจำนนต่ออิทธิพลแห่งสวรรค์ และประชากรของพระเจ้าก็กำลังร่วมมือกับสิ่งทรงปัญญาแห่งสวรรค์ ไม่มีสิ่งใดนอกจากความเชื่อแท้จริงอันจริงแท้เท่านั้นที่จะทนต่อความกดดันซึ่งจะมาถึงจิตวิญญาณของมนุษย์ทุกคนในวาระสุดท้ายนี้เพื่อทดสอบ และพิสูจน์เขา พระเจ้าต้องทรงเป็นที่ลี้ภัยของเรา เราไม่อาจไว้วางใจในรูปแบบ การถือค่าประกาศตน พิธีการ หรือตำแหน่ง และไม่อาจคิดได้ว่าเพราะเรามีชีวิตอยู่ เราจึงจะสามารถยืนหยัดได้ในวันแห่งการทดลอง ทุกสิ่งทุกอย่างสิ้นคลอนได้จะถูกสิ้นคลอน และสิ่งเหล่านั้นก็ไม่อาจถูกสิ้นคลอนได้ด้วยการส่อลวงและความหลงผิดแห่งวาระสุดท้ายนี้ จะคงอยู่ตลอดไป จงยึดจิตวิญญาณไว้กับพระศิลาอันนิรันดร์อย่างมั่นคง เพราะในพระคริสต์เท่านั้นจึงจะมีความปลอดภัย พระเยซูทรงพรรณนาวันเวลาที่เรากำลังมีชีวิตอยู่นี้ว่าเป็นวันแห่งภัยอันตราย พระองค์ตรัสว่า ‘ด้วยว่าในสมัยของโนอาห์เป็นอย่างไร เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นอย่างนั้น ด้วยว่าในวันก่อนน้ำท่วมนั้น เขาทั้งหลายกินและดื่ม สมรสกันและยกให้เป็นสามีภรรยา กัน จนถึงวันที่โนอาห์เข้าไปในนาวา และหาได้รู้ไม่จนน้ำท่วมมาถึงและกวาดเอาเขาไปสิ้นทุกคน เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นอย่างนั้น’ ‘เหมือนกันดังที่เป็นในสมัยโลก เขาทั้งหลายกิน ดื่ม ซื่อ ขาย ปลุก และก่อสร้าง แต่ในวันเดียวกันกับที่โลทออกจากเมืองโสโดม ไฟและกำมะถันก็ตกลงมาจากฟ้าและทำลายเขาทั้งสิ้น ในวันที่บุตรมนุษย์จะทรงสำแดงนั้นก็จะเป็นอย่างนั้นเหมือนกัน’ ‘เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาในสง่าราศีของพระองค์ และทูตสวรรค์บริสุทธิ์ทั้งสิ้นกับพระองค์ เมื่อนั้นพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งแห่งสง่าราศีของพระองค์ และชนทุกชาติจะประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์พระองค์ แล้วพระองค์จะทรงแยกเขาออกจากกัน เหมือนผู้เลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะ และพระองค์จะทรงตั้งแกะไว้เบื้องขวาพระหัตถ์ แต่แพะไว้เบื้องซ้าย เมื่อนั้นพระมหากษัตริย์จะตรัสแก่คนทั้งหลายที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า ท่านทั้งหลายผู้ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา จงมารับแผ่นดินซึ่งได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก’ แนวทางดำเนินชีวิตของเราในชีวิตนี้จะเป็นตัวกำหนดชะตากรรมนิรันดร์ของเราในเบื้องหน้า และขึ้นอยู่กับเราที่จะกล่าวว่า เราจะอยู่กับบรรดาผู้รับแผ่นดินของพระเจ้าเป็นมรดก

หรือกับบรรดาผู้ที่ต้องจากไปสู่ความมืดภายนอก
พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมทุกประการไว้เพื่อความรอดของเราแล้ว ฉะนั้น
ให้เราใช้ประโยชน์จากสิ่งนั้นซึ่งได้ทรงจัดหาไว้ด้วยราคาที่ประเมินมิได้ 'เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก
จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ
แต่มีชีวิตนิรันดร์'" Youth Instructor, August 3, 1893.